Лесозащитна станция в гр. Пловдив започва дейността си през 1960 год. Тя е специализирано териториално звено за защита на горите към Изпълнителна агенция по горите. Общата площ на горите, за чието фитосанитарно състояние отговаря ЛЗС Пловдив, е 1 180 959 ha, разположени в Горно-тракийската низина и по склоновете на Централна Стара планина, Средна гора, Родопите, Сакар и част от Североизточна Рила. В нея попадат териториите на РДГ Пазарджик, Пловдив, Стара Загора, Кърджали и Смолян.

Основните задачи, които изпълнява станцията са свързани с изготвянето на прогнозите за нападение от болести, насекомни вредители и други повреди в горите и определяне необходимостта от лесозащитни мероприятия, оказване на методическо ръководство и извършване на консултации и контрол по защита на горите.

За да се събира информация за здравословното състояние на горите и за промените, които настъпват в тях, експертите извършват и лесопатологичен мониторинг в специално заложени стационарни обекти. В лабораторията на станцията се извършват ентомологични анализи свързани с установяване на вида на насекомни вредители и на тяхното състояние /паразитиране, заразеност с ентомопатогени и др./, както и определяне вида на причинители на заболявания по горско-дървесната растителност.

Общата площ на иглолистните гори в района на ЛЗС Пловдив е 522 695 ha и са с най-голямо участие на бял и черен бор, на смърч и обикновена ела. Те се нападат от голям брой насекомни вредители и гъбни патогени. Най-често проявяващи се и важни в стопанско отношение вредители в тях през последните години са боровата процесионка (*Thaumatopoea pityocampa*) и короядите. Боровата процесионка е най-разпространеният вредител по белия и черния бор. От короядите най-голямо стопанско значение имат върховия и шестзъбия короед (*Ips acuminatus* и *Ips sexdentatus*) по боровете и типографът (*Ips tipographus*) по смърча. От гъбните патогени най-разпространени са *Diplodia sapinea, Cyclaneusma niveum, Cyclaneusma minus, Lophodrmium pinastri, Lophodermium seditiosum, Cenangium ferruginosum* и *Melampsora pinitorqua* по боровете.

Общата площ на широколистните гори в района на ЛЗС Пловдив е 658 264 ha и са предимно дъби и букови. Основните насекомни вредители в тях са гъботворката (*Lymantria dispar*), златозадката (*Euproctis chrysorrhoea*), педомерките (*Geometridae*) и листозавивачките (*Tortricidae*). Тези градационни листогризещи видове в годините на каламитет застрашават стотици хиляди декари гори.

По поречията на реките в региона са налични месторастения, подходящи за развитие на тополовъдството. Най-разпространените и стопански важни вредители по тополите през последните години в района на ЛЗС са малката тополова стъкленка (*Paranthrene tabaniformis*), малкият тополов сечко (*Saperda populnea*), тополовата петниста златка(*Melanophila picta*), тополовият листояд(*Chrysomela populi*) , тополовият цигарджия (*Byctiscus populi*) и малката тополова нощенка (Nycteola asiatica), а от заболяванията, причинявани от гъбни патогени, са некрозите по кората, кафявите петна по листата и ръждите.

Ежегодно в различна степен в горите на територията на станцията се нанасят повреди от абиотични фактори. Най-често и на най-големи площи те се причиняват от мокър сняг и от силен вятър, но щети се нанасят и от градушки, свлачища, слани, студове, наводнения и др. Периодите с оскъдни количества валежи и високи температури също оказват негативно въздействие върху горите в региона и са причина за физиологичното им отслабване и развитието на процеси на съхнене. През последните години от такива процеси най-засегнати са културите от бял и черен бор.

Специалистите в ЛЗС Пловдив работят в тясно сътрудничество със специалистите от Регионалните дирекции по горите и Държавните горски и ловни стопанства, с учени от Института за гората при БАН, Лесотехническия университет, Института по биоразнообразие и екосистемни изследвания при БАН и Пловдивския университет.